7.11.2019
Luukkonen Lauri

FINANSSIALA

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto (VeJ)

HE 68/2019 vp
Eräiden hybridijärjestelyjen verotusta koskeva HE

Ennakoitavuutta tulisi korostaa hybridijärjestelyjen veroesityksessä

Finanssiala ry (FA) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto eräiden hybridijärjestelyjen verotusta koskevasta HE:sta. Lausuntonaan FA esittää seuraavaa:

Yleisesti

Esityksessä on kyse ns. veronkiertodirektiivin mukaisen sääntelyn implementoinnista. Direktiivin tarkoituksena on pääasiallisesti ennaltaehkäistä keinotekoisia järjestelyjä. Vastaavasti myös HE:ssa korostetaan, että sääntelyn tarkoituksena on ensisijaisesti ennaltaehkäistä ei-toivottuja järjestelyjä. FA pitää sääntelyn tavoitteita kannatettavina.

Hybriditilanteiden osalta kyse on monimutkaisista ja vaikeaselkoisista kokonaisuuksista ja kuten HE;ssakin todetaan, myös esityksessä ehdotettu sääntely on monimutkaista. HE:n mukaan ennaltaehkäisevän tavoitteen toteutuessa, lainsäädännön soveltamistilanteiden olisi tarkoitus jäädä vähäisiksi. FA pitää kuitenkin todennäköisenä, että jälkikäteen eteen tulee väistämättä yllättäviäkin tilanteita, joissa uutta sääntelyä sovellettaisiin.

Asia korostuu esimerkiksi niissä tilanteissa, joissa sääntelyn mukaan tapahtuva verovelvollisen verotus perustuu alle 50%:n omistusyhteydessä olevan vastapuolen soveltamaan verotuskäsittelyyn. Verovelvollisella ei ole suoraa näkyvyyttä tällaisen vastapuolen soveltamaan verokäsittelyyn. Voi myös olla, ettei verovelvollisella ole oikeutta vaatia näitä tietoja vastapuolelta omaa verotustaan varten. Näin ollen ehdotetun sääntelyn käytännön soveltaminen alle 50%:n omistusyhteydessä olevien vastapuolten kanssa tehtyjen toimien osalta voi muodostua käytännössä verovelvollisille hyvin vaikeaksi.

On huomioitava, ettei uuden sääntelyn soveltaminen edellytä veronkiertotarkoitusta ja hybriditilanteiden moninaisuuden johdosta esimerkiksi konserneissa voi olla hyvin vaikeaa tunnistaa kaikkia sääntelyn soveltamisalaan kuuluvia tilanteita. Toivottavaa on, että direktiivi implementoidaan ennaltaehkäisevää tarkoitusta peilaten. Tässä mielessä voitaisiin vielä tuoda esiin direktiivin soveltamisalan olevan tarkoitettu suppeaksi ja esimerkiksi mahdollisten sanktioiden osalta tulisi välttää alkuun ylilyöntejä tilanteessa, jossa sääntelyn soveltamisala vasta hakee itseään.

Lain 3 § ja rahoitusvälineisiin liittyvän hybridijärjestelyn mukainen aikaraja

Ehdotetun uuden lain 3 §:ssä on kyse rahoitusvälineen perusteella suoritetun menon vähennyskelvottomuudesta, mikäli menoa ei katsota suorituksensaajan lainkäyttöalueella veronalaiseksi tiettyyn aikarajaan mennessä. Lain 3 §:n 2 momentin mukaan ”*suoritus katsotaan sisällytetyksi veropohjaan, jos se sisältyy veropohjaan verokaudella, joka alkaa 12 kuukauden kuluessa sen verovuoden päättymisestä, jolle suoritus verovelvollisen verotuksessa kuuluu*.”

FA huomauttaa, että direktiivi sallisi muunlaisenkin kuin nyt esitetyn aikarajan noudattamisen. Direktiivin sallii, että *rahoitusvälineen perusteella suoritettava maksu voidaan katsoa sisällytetyksi tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, jos* ***voidaan kohtuudella odottaa, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalue sisällyttää maksun tulevalle verokaudelle ja että maksuehdot vastaavat riippumattomien yritysten välillä todennäköisesti sovittavia ehtoja.”***

Näin direktiivin mukaan riittäisi, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen voidaan markkinaehtoperiaatteen mukaan määritellyn kohtuullisen ajan kuluessa odottaa sisällyttävän maksun tulevalle verokaudelle. Tällöin verokausi voi olla myöhempikin kuin 12 kuukauden kuluessa alkava verokausi. FA esittää, että kansallisessa laissa otettaisiin käyttöön direktiiviä tältä osin vastaava aikaraja.

FINANSSIALA RY

Lea Mäntyniemi